

dognale bodo bodoče učiteljske konferencije. — Za sedaj le omenim, da je bila prenarredba dosedajšnjih učnih načrtov živa potreba, a tudi še po tem izdanji bode treba marsikaj prenarrediti, kar sedaj povsem ne ugaja. Glavna stvar je — berilo in da dozdaj nimamo prav dobrih beril, kakeršnih potrebujemo in si želimo, je dognano. Znano je tudi pedagoško pravilo, da se mora učni načrt z berili ujemati; ker se pa berila z njimi ne zlagajo, treba jih bode po načrtu preustrojiti. Veliko nepripravnih sestavkov bode treba izpustiti in z novimi, načrtu ustrezajočimi, nadomestiti. —

Knjiga, ki vam podaje nove učne načrte, je dosti rabnejša in priročnejša nego je prva izdava l. 1878., tisek ugaja in vezana je v lepi obliki. Priporočamo jo učiteljstvu v premišljevanje in razmotrivanje.

Anton Leban.

Slovani v Nemcih. V. Korolenkovo »Kaj gozd šumí« je ponemčil A. Ascharin. Natisnena je povest v »Magazin f. d. Liter. des In- und Auslandes« l. 1889. št. 12 in 13. — V štev. 28. in 29. t. l. donša isti časnik nemški prevod L. K. Lazarevičeve srbske povesti iz národa »Kako sem šel z očetom prvokrat v cerkev«. Ponemčil jo je A. Markov. Povest je res krasna. — Frid. Fiedler je izdal anthologijo pod imenom: »Der russische Parnass«, v kateri podaje lirične pesmi ruskih pesnikov od Lomonosovega do najmlajšega Mereškovskega. — Dostojevskega krasni roman ponemčen od Henckela pod imenom »Schuld und Sühne«, prišel je na svetlo že v drugem natisu. Vender ga je ponemčil na novo nekov Hans Moser za Reclamovo »biblioteko.« A. Moserjev prevod je tako slab, da pravi Magaz. f. d. Lit. des In- und Auslandes: »Was werden die Russen von unserer Gewissenshaftigkeit denken, wenn wir ihre grossen Dichter so verunstalten. Wir müssen uns für die Herren Moser und Consorten schaemen.« — Kostomarovega ruske zgodovine v životopisih, ponemčene od W. Henckela, prišel je na svetlo l. zvezek. Obseza životopise Ivana IV. Groznega, patrijarha Filareta, Jermaka osvojitelja Sibirije, Borisa Godunovega i. dr. — Poljskega pesnika Julija Slowackega poezije je ponemčil Albert Weiss. Na svetlo so prišle pri Hendelu v Halle a. d. Saale. Slowacki je bil Byronijanec. Za časa njegovega so bili pesniki poljski pod vplivom Byronovim in pod vplivom tožne národove usode, zato niso nahajali v sebi in v svojem národu tolažbe. Bil je torej Slowacki takó temnega mišljenja, da ga je imenoval Mickiewicz »satana pesništva«. Vender so njegove pesmi vredne. — Tudi ruska vojaška literatura nahaja v Nemcih veliko zanimanja. A. Drygalski je ponemčil ruskega polkovnika Maslovskega »sedemletno vojsko«. I del »vojna Apraksinova v izhodnji Prusiji l. 1750.—57.« prišla je na svetlo v Berlinu (Eisenschmidt). Literarisches Centralblatt imenuje to delo jako vredno, hvali strokovnjaško uvrčenje, obširno porabo bogatega arhivalnega materiala in vestno preiskavo. —

Znani zgodovinar dr. Fr. M. Mayer, prof. na c. kr. I. gimn. v Gradcu, objavil je v »Archiv für oest. Gesch.« 74. Bd. 1889 str. 226. sld dodatke k zgodovini 16. veka, v katerih govori tudi o Trubarji in o prevodu sv. pisma. Tudi to delo, kakor prejšnja tega učenjaka, zanimivo je za nas Slovence.

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrta leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: Fr. Levec i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: Fr. Levec.

Uredništvo in upravnništvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.